

[Haluun pois..](#)

Kun synnyin, olin iloinen pieni lapsi. Nyt olen 11 v. Päiväkoti-ikäisenä olin iloinen ja eskarista alkaa oikeastaan tämä tarinani.

Mulla ei oo kuin 3 kaveria. Vanhemmat ja 2 sisarusta vihaa mua ja pilaa mun elämän. Mun pikkuveli lyö, raapii, kiusaa ja haukkuu mua Mun sisko tekee samoin, mutta vähemmän. Meillä sisaruksilla on kaikilla 4 vuotta ikäeroa.

Oon halunnu 1. luokasta asti kuolla, koska mun elämä on niin paskaa. Luulin pienenä päiväkodissa, et mulle tulee mahtava elämä ja olin aina silleen, että musta tulee isona hieno leipuri ja kuuluisa pipartyttö. Mun unelma särky, kun me muutettiin.

Ollaan asuttu tääl koht 5 vuotta. Täällä mun elämä menee vielä huonommin enkä vaan jaksaa!! Onko jollain apua tähän muuta kuin karata kotoo? Oon kokeillu meinaa sitä ainaki 20-30 kertaa ja pisin matka on ollut junalla Tampereelta Helsinkiin.

Tää on tuskaa ja oon viillelly vähän vuoden ajan ja oon tottunu kipuun. Tuntuu, että kun teen sen viillon niin mulla saa olla paha olla. Oon ollu myös lasten psykiatrisella osastolla monta viikkoa ja viihdyin siellä.

Kotona tuntuu, että ainoot tyypit, jotka välittää musta kaks tyttöä ja mun koira. Välillä tuntuu, että oot roskapussin arvonen.

Mun vanha kaveri suuttu aina mulle ja syytti mua kaikesta, joten oli vaan parempi elää ilman sitä.

Haluun koko ajan tehdä itsemurhan. Jos en saa pua, oon kuukauden päästä poissa. Äiti varmaan synnytti mut vahingossa.

Laittakaa kommenttia, jos tiätte apuu ees jotain.

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2019/haluun-pois>